

tilfald til sin egen Kraft var ikke uforsaaelig. Dels saa man for hvert Aar, der gik, Tysklands Politiske Indflydelse maegtigt, mens det franke jagnerede, og man forlod Umuligheden af i Lengden at holde Haaren oppe paa Sjæde med Tysklands, dels vidste man, at Frankrig kun kunde vente en ringe Hjælp fra det Rusland, der endnu var indvældt i den gamle Staaftaatelse og sin Revolution. Endelig virkede den antipatriotiske Agitation stærkt vækkende paa Folket, som kun langsomt fik Øinene op for, hvor saa de var, der foranstaltede Kroatiet. De maroffanske Ødmugler, som Tyskland endnu søgte at tilføje Frankrig, men som strændede paa Clemenceaus energiske Soldning og paa den fransk-engliske Forstaaltes Fæsthed, bragte en Forandring heri. Det virkede som et vækkende Spark. Men væsentligt maa den i Folket vækkende Tilfald til egne Kræfter søges i den Omstændighed, at „Det fjerde Vaaben“ var ved at blive færdigt.

Man behøvede ikke at være nogen dybt eller vidtsynende Militær for at forstaa, at med Opjubelsen af Eroplanet og med dette anvendt i Særens og Flaadens Tjeneste, vilde Krigsforløbet blive fuldstændig revolutioneret. Det var ikke længere Særens Stærkelse, der nu kom i første Række af de Faktorer, der afgør Sejren. Eroplanet anvendtes baade til Ordmanstjeneste og til Underretningstjeneste. Eroplaner som Spion, Eroplanet anvendt til at kontrollere en artilleri's Beskydnings Virkning, Eroplanet anvendt til Udførelse af Granater og til at ødelægge de styrbare Balloner med, vilde give dette Vaaben en enorm Betydning, saa det i alle Rækker kom med til at bestemme en Stamps Udfald. Men var Frankrig ikke den Nation, der paa Avningens Omraade var gaaet i Spidsen for alle andre? Var Eroplanet ikke færdigt af det franke Geni, var det ikke bragt til sin nuværende Perfection ved fransk Arbejds, Taalmodighed, Stabilitet og Menneskelid. Man havde et Forspring nu frem for alle andre Nationer. Hvad, det gjaldt om at beholde det. Under en Krig skulde og maatte Frankrig være Luftens absolutte Herre og kunde ikke taale nogen Medbejler. Dette skulde realiseres, for at hvidt det fjerde Vaaben.

Det er under denne Synsvinkel, at man maa se den uhyre Bevægelse, der i disse Dage raader i Frankrig, og som gaar ud paa at styrke det franke Forsvar end yderligere ved at labe Haaren en Flaade af styrbare Balloner og Eroplaner, der en Gang for alle skal føre Frankrig Herredømmet i Luften. Den franke Rigsdag har altid bevilliget rundt og rigeligt til Forsvaret. Paa dette Omraade var der aldrig nogen uopnødvendig Opposition. Der blev ogsaa bevilliget til „Det fjerde Vaaben“, men de ekstraordinære Bevillinger til det samme Formaal, som er gjort i Tyskland, bevirkede, at den ny franke Krigsminister, Socialdemokraten Millerand forlangte og fik sig bevilliget en ny Sum paa noget over 20 Millioner Francs til Eroplaner, Skure, Flyvecentre og Uddannelse af Militærflyvere. Men ude i Offentligheden fornes man endda ikke, det var nok. Der skulde gøres en endnu større, en kæmpemæssig Anstrengelse, og hele Landet, hele Folket vilde være med heri.

Paa denne Maade begyndte den Bevægelse, der nu har beredt sig og spænder over hele Frankrig, fra Bretagne til Nancy, fra Normandie til Sicilia.

Impulsen blev givet paa et Møde i Paris' „Sorbonne“, og her blev den Tanke indfaldet, at hver eneste af Frankrigs 36,000 Kommuner, fra Paris til den mindste Landsby, skulde give en Sum, der skulde svare nogenlunde til Kommunens Størrelse. Til denne Indsamling kunde saa private Folk, Ammitioner og Organisationer slutte sig med deres Bidrag. Fire Maade i Paris organiserede Bevægelsen og Indsamlingen, efter at de selv hver havde givet 50,000 Francs. De to Hundrede Tusinde Francs var i et Par Dage blivende til en halv Million, og nu saa man Bevægelsen brede sig ud over Landet i større og større

(Sluttes paa Side 6.)

Ægypten i Historie og Profeti.

AF ROBERT PATTERSON.

Fra Engelsk ved Vilh. Rasch.

(Fortsat)

Bibels Forudsigelser ere indvævede i dens Historie og gennem alle dens Bøger paa en saadan Maade, at de ikke kunne skilles ad. Det gaar her som med den røde Traad i Helmens Tovværk, naar den en Gang er der, da bliver den der for bestandig. Ej heller kunne de efterlignes, hverken ved Djævels eller Menneskers Beregninger eller Gissninger. Djævelen kan ved sine Medier sige dig alt det, du allerede ved, eller alt det, som andre i Kredsen vide, lige som Telegrafisten kan anslaa alle Apparaterne langs Linien. Maaske kan han ogsaa fortælle dig, hvad der gaar for sig i en Afstand, lige som ved en Slags Privat-Ledning, men han kan ikke forudsige Gud Løgnernes Tegn. Es. 44, 25. Lad os f. Eks. se paa det velkendte Tilfælde med Spaakvinden i Endor. Det Medium tænkte, at hun var fuldkommen vis i sin Sag, idet hun gengav Samuels Ord og ved at tilkendegive, at Gud vilde opfylde dem. 1 Sam. 28. Det var hun ogsaa, og der skulde hun have sagt stop; men Djævelen kunde ikke ved Herrens Ord alene naa sit Maal, at drive Saul til Fortvivlelse, og saa lagde han en selvopfundet Spaadom til. Han havde været i baade Filistrenes og Israels Lejr og vidste, at alt var gjort rede til Slag, saa snart Dagen gryede; han var temmelig vis paa, at den lille, mistrøstige hebraiske Hær vilde blive slaet, og han kendte Sauls stolte Hjerter godt nok til at vide, at han ikke vilde leve med Vanære. Saa løb han Risikoen og lagde til: „I Morgen skal du og dine Sønner være med mig.“ Men Gud bragte samme Nat en Forstyrrelse mellem Filistrene, Høvdingene nægtede at slaa, indtil David og hans Mænd vare en Dags Rejse borte, og som Følge deraf blev Slaget først udfægtet to Dage senere. 2 Sam. 1, 2. Naar Djævelen profeterer, da lyver han, som det er hans Natur; Gud alene kan give en nøjagtig Fremstilling af Fremtidens Begivenheder.

Guds Profeters Forudsigelser om Ægypten bleve fremsatte medens det indtog omtrent samme Stilling mellem Datidens Land, som England gør mellem Nutidens. Ægypten var Centret for Litteratur, Kunst og Videnskab, Havets Herskerinde, der raadete over en Flaade paa 1200 Skibe; dets Handel og Industri var berømt fra Indien til Atlanterhavet, dets Herredømme strakte sig over det halve Afrika og over Asien fra Eufratas til Hellespont paa den Tid Esajas, Jeremias og Ezekiel paa Guds Befaling forkyndte dets Domfældelse som Følge af dets Kongers, Præsters og Folks Ondskaber.

Paa den Tid var nogen stor Nation endnu aldrig bleven nedstyrtet, og ingen Omvæltning vilde være mindre sandsynlig end den, Profeterne forkyndte. Du vil kunne finde denne Ægyptens Dom i Esajas det 19. Kap., Jerm. 43, 44 og 46, Ezek. det 29. og de tre følgende Kapitler foruden i mange mindre Skriftord. Det er saaledes en temmelig betydelig Plads, den Helligaand har givet Ægypten i Profeternes Skrifter, og dette maa vel skulde lære os, at det virkelig er en Nation, der er vor Opmærksomhed værd.

Slaa vi op i Profetierne, se vi ved første Øjekast, at Sproget er billedligt og Skrivemaaden poetisk, og at intet kan være mindre efter Profetens Hensigt, end en streng bogstavelig Fortolkning af hans Ord. Vantroen forlanger, at Profeti skulde være lige som Historie skrevet paa Forhaand. Lutter Nonsens, har vel nogen hørt om Historie, skrevet paa Forhaand! Det skulde glæde mig, om nogen vilde fortælle mig, hvorledes Esajas kunde paa Forhaand give en Beskrivelse af Aleksandrias Bombardement. Alle Ezekiels Billeder vilde være ABC i Sammenligning med saadanne Forsøg paa at beskrive et moderne Panserskib. Profetens aandelige Virkning paa den dalevende som paa senere Slægted kunde kun frembringes ved at gøre den forstaaelig for dem, og den eneste Maade, paa hvilken man kan beskrive ukendte Ting, saa de forstaaes, er ved Billedsprog, som sætter Fantasi i Bevægelse, indprente sig dybt i Erindringen, inspirere Undersøgelserne og aldrig undlade at advare imod overhængende Farer, hvilket jo netop er Profetens store Nytte.

Naar vi saaledes hos Esajas se Jehova ride ind i Ægypten paa en let Sky, medens alle Afgudsbilleder styrte om, Folket flyr i Rædsel, ødelægge hverandre med Mord og Borgerkrig, Byerne plyndres, Nilen tørrer op, de, som lave Papir og Linned, gaa ledige, Fiskerierne og Værkstederne forlades, medens Ægyptens Vismænd forvirres som Daarer, — da vide vi, at disse Billeder betyde at Ægyptens Storhed i Religion, Handel og Politik skal ødelægges. Og atter, naar vi læse om de fem Byer i Ægypten, som skulde tale Kanaans Tungemaal og sværge ved den Herre Zebaoth; at Herrens Alter skal være midt i Landet og Herrens Støtte ved dets Landemarker — da tage vi sikkert ikke fejl, naar vi deraf lære, at den sande Gudsdyrkelse skal træde i Stedet for Ægyptens Afguderisk Gudsdyrkelse ved Offer for bestandig er ophørt, siden Kristi fuldkomne Offer. Kun ved Billedsprog kunde Profeten have gjort sig forstaaelig for sin Tidsalders Mennesker.

De Billeder, der i disse Profetier bruges, ere slaaende og ikke til at tage fejl af. Profeterne vise Farao, det er Kongen eller Kejseren, ham, der stod i Spidsen for Ægyptens politiske og militære

Magt, kommende med Brusen, ligesom Nilen, naar den gaar over sine Bredder og bortskyller alle de Jorddiger, der ere rejst for at begrænse dens Løb, og saa strømmer ud over det hele Land. Men Jehovas Ord standser Oversvømmelsen, Solen tørrer Floden ind, Fiskene ligger og dø i Mudderet, og Papyrus-Røret visner af Tørke. I et andet Billede er Farao den store Krokodil, Nilens Drage, der skummer af Stolthed, river Mudderet op med sine Fødder og roser sig af, at Floden er hans, han har skabt den til sig selv. Men Jehova er en Fisker, der staar paa Bredden og fanger ham med sin Fiskekrog, trækker ham op paa Landet, dræber ham og lader ham ligge der til Føde for Grib og Shakal. Ezekiel viser ham igen som en kæmpemæssig Ceder, herlig, selvevidst og fuld af Stolthed. Men Jehova lader sin Befaling udgaa, de vældige Folkeslag omhugge den, Jorden giver Ekko af Huggene, og ryster i sine Fuger, da den falder for aldrig mere at løfte sit Hoved. Atter er Farao en Løve, der kommer frem af Oversvømmelsen og forfærder den ganske Jord med sit Brøl. Men Jehova fanger ham i sit Næt, dræber ham og kaster hans Aadsel ubegravet op paa Klippehøjderne — den dybeste Vanære, en stolt, gravbyggende ægyptisk Hersker kunde tænke sig — Bjergene ere dækkede med Ligene af hans Soldater, med hvis Kød Hyæner og Ræve forlyste sig. Han slutter med at synge en Gravsang over Farao og hans hele Hær, som fare ned i det dybe og faa Plads mellem alle de uomskaarne, som de her have erobret og foragtet.

De billedlige Forudsigelser om Ægyptens Forfald ere lige saa lidt til at tage Fejl af som de, der gaar mere i Enkelthederne. De afbilde for os den overmaade store Forandring, der skal indtræffe i dets politiske, sociale som religiøse Stilling, Gud erklærer, at Ægypten skal miste sin Førersplads i Verden og aldrig mere naa den igen, ja, ikke en Gang være i Stand til at bevare sin Uafhængighed. Ligeledes fremføres ogsaa dets sociale Forfald, dets Handels Fejlsugning og det, at dets Byer skulde blive øde, og kan der vel tænkes noget mere forbavsende for en Indbygger i det gamle Ægypten end saadan at høre om Afgudsbilledernes Afskaffelse og Folkets Omvendelse til at dyrke den levende og sande Gud.

Opfyldelsen af disse Forudsigelser er ikke blot berettet i Historiens Aarbøger, den er synlig over det hele Land, saa den rejsende kan ikke undgaa at se det, og hvert Dagblad fortæller jo atter og atter derom.

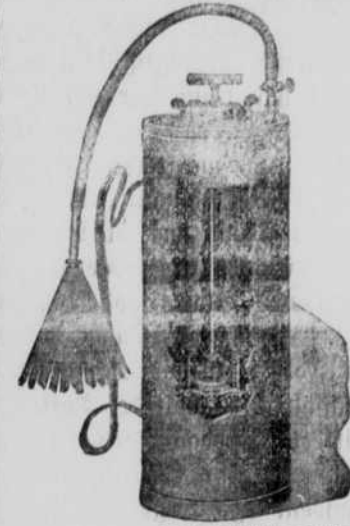
Lad os først betragte Profetierne om Ægyptens Fald fra den Førsterangsplads mellem Folkene, som det havde indtaget siden Verdenshistoriens Begyndelse, fra det magtige Herredømme, det besad, da Esajas begyndte at forkynde dets Forfald, og endnu besad 120 Aar senere, da Jeremias og Ezekiel sang Faraos Gravsang. Esajas forudsagde (Kap. 19, 2) de Borgerkrige, som skulde gøre Landet til et let Bytte for Erobrere: „Og jeg vil sætte Ægypten op mod Ægypter, og de skulde stride hver imod sin Broder og hver imod sin Næste, Stad imod Stad, Rige imod Rige.“ Paa den underligste Maade er dette blevet opfyldt ved Ægyptens Borgerkrige, da paa en Gang 13 Tronpretender fyldte Landet med anarkiske Tilstande, indtil Perserne tog det. Og atter er det nu gaaet saaledes, nu da ægyptiske Soldater røve og myrde i Alexandria, ja strække deres Myrderier ud over det ganske Land.

Herren nævner dernæst Stedet og beskriver Slaget, ved hvilket Ægypten skulde gaa under. I sit 46. Kapitel ser Jeremias ikke alene Farao-Nechos drage op til Carchemis ved Eufrates Grænsefortet, drage op som en vældig Flod for at kæmpe mod Nebukadnezar, men han kalder ogsaa alle Ægyptens Hjelpetropper frem til Kampen: „Drager op, I Heste, og far som galne, I Vogne; lad de vældige komme frem! Æthiopiernes og de af Libyen, som bære Skjold, og de af Lydien, som spænde Buen. Thi dette er Herrens, den Herre Zebaoths Dag, en Havns Dag for at han kan faa Hævn over sine Modstandere. Og Sværdet skal fortære, det skal mættes og blive drukket af deres Blod, thi det er Herrens, den Herre Zebaoths Slagtofer i Nordenland ved Floden Eufrates. . . Hedningene hørte din Skam, og dit Klagemaal fyldte Landet. . . De raabte der: Farao, Kongen af Ægypten, er kun et Bulder, han har ladet den bestemte Tid gaa forbi.“ Følgelig genvandt Ægypten aldrig sin Glans efter Farao-Nechos Nederlag ved Carchemis.

Men Ægypten skulde ikke blot erobres af Stormagterne, det skulde være et Bytte for saa Plyndrere, for Gribbe og Shakaler. Ezekiel er endnu mere veltalende og fyndig. I Kap. 29 ser han Farao drage frem som en stor Nildrager, i det han siger: „Min Flod er min egen, og jeg har skabt den til mig selv.“ — „Men jeg vil lægge Kroge i dine Kæber og lade Fiskene i dine Strømme hænge ved dine Skæl, og jeg vil drage dig op midt af dine Strømme, og alle Fisk i dine Strømme skulde hænge ved dine Skæl. Og jeg vil forlade dig i Ørken, dig og alle Fiskene fra dine Strømme, du skal ikke samles til Hobe og ej sankes; jeg har givet dig til Spise for Dyrene i Landet og for Fuglene under Himmelen.“ Kan der vel tænkes noget bedre Billede til at beskrive Monarkiets Undergang og dets øvrige Vanskæbne, ved hvilken det nu i 20 Aarhundreder er bleven plyndret af de forskelligste Folk, der gjorde Indfald.

(Fortættes.)

The Rapid Sprayer.

SPICIELT TILBUD TIL „DANSKERENS“ LÆSERE.

Denne praktiske lille „Sprayer“ som kan gøre stor Nytté i en mindre Frugthave kan faas sammen med en Aargang af „Dan-skeren“ for hvad Apparatet alene koster i Handelen, nemlig \$5.00. De sender Bestillingen og Beløbet til os, vi sender Dem Bladet, og Apparatet sendes Dem direkte per Express fra Fabrikken i Carnegie, Pa. De betaler Forsendelsen ved Modtagelsen. Pakken vejer 9 Pund.

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

P.S. Dette Tilbud gælder saavel gamle som nye Holdere.

En ny dansk-amerikansk Bog

Sommer i Abironact Bjergene

— af —

Methæa Mathiesen.

135 Sider i smukt Omflag 75 Cts. Bndb. \$1.00.

Bestillinger modtages af

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE, BLAIR, NEBR.

KIRKEAARET I HJEMMET.

En Børnepostille af Henry Ussing.

En hel Aargang korte Prædikener stilet særlig til Børn men som vel kan tjene til Oplyggelse for alle i Hjemmet store og smaa.

237 Sider. Kun 40 Cents.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

Gode Farme i det solrige Alberta.

Vi har en Mængde gode Farme i det mest frugtbare Distrikt i Alberta. Denne Plads er bleven omhyggeligt udsøgt af vore egne erfarne Vurderingsmænd, og vi garanterer Beskrivelsen og Tilfredshed, og hver enkelt af disse Farme er et Godtkøb til den Pris vi forlanger. Vi har mange skandinaviske Salgsmænd, og alle Forespørgsler vil faa vor fulde Opmærksomhed. Korrespondance udbedes paa engelsk.

THE CANADIAN INVESTMENT COMPANY, LTD. 30 JASPER AVE. W. EDMONTON, ALTA, CANADA.

DANA COLLEGE

BLAIR, NEBRASKA.

WINTERTERMIN BEGYNDTE 4DE DECEMBER 1911.

Tilbyder Undervisning i følgende Kursus:

PROSEMINAR—firaarigt, forbereder til Trinitatis Seminarium

NORMAL—uddanner Lærere og Lærerinder for "public schools"—udsteder "State certificates".

ACADEMIC—firaarigt, forbereder til de ledende Skoler.

COMMERCIAL—Bogføring og Stenografi.

MUSIC—Piano, Orgel, Violin og Sang.

God Anledning for Nykommere til at lære Engelsk.

For Kost, Logi og Undervisning per fire Uger \$18.00.

C. X. HANSEN Forst.

Skriv efter ny Katalog.

Dampskibsbilletter

med

Cunard Liniens store hurtige Skibe

selges af

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,

BLAIR, NEBR.